

եւ գանձեալ պահին յաւուրն վրիժուց: Հասկացող
 չկայ, վասն այն քեզ գրեմ, եւ ամենեքեան որ աստ
 են՝ խաղէլէ եւ ճահիլ եւ բարիատեացք են: Զի՛նչ
 մեղադրեսցուք ոսմկացս, որոց քարոզիչք են մա-
 խանօք փառաց եւ ազահութեան ատիւնք եւ այլովք
 մոլեալք: Եւ ո՛ւր ուրեք լուաք թէ զմեր աղքատու-
 թիւնս պահասութիւն մեզ համարեալ՝ եպերեալ են:
 Ո՛վ անմտութեանց, ո՛րքան ընդդէմ Սուրբ Գրոց եւ
 իւրեանց նախատինք յոյժ, որք զէնձին թուլումաց
 զարմք, եւ բրինձիւրէյից ազգք, դաւից որդիք եւ
 դուձից յամիճայք, պայլից քեռիք եւ ինքնակալաց
 սեռք, պսակաւորաց ձուերք եւ արհօնգայից երաս-
 տանք, խմբէրադօրից կօպալք եւ լէզգօրից ազգրք
 այլովք հանդերձ: Յաւն կու նեղէ, մի՛ մեղադրեր.
 պարի լօլօլօն մեզ չծախէին, զմեր եազըրն չը կո-
 խէին, ավրա մաւրա, չաթրա մաթրա, չանկա ման-
 կա, շաւալ գաւալ, սաւա թաւա, այլէմ զայլէմ,
 խիազիլճուութիւն, տիպապութիւն, զաշմէրութիւն, այլ
 օյունին մեզ չծախէին, մեք այլ սուքիււտ կու լինէաք
 գէմ Քրիստոսի համար: Այսքան առ այս բաւական
 լիցի տառապեալ հօրէզ. յօր Վարդապառի. ՌՃԼԱ.
 (= 1682):

(Զեռ. Թիւ 1058, քղ. 16ա-19բ)

(Առ Գրիգորիս վարդապետ որդին իւր
 յէջմիածին)

Ողջունիւ աստուածարեալ մեծանձնութեան ձե-
 րում յայտ լիցի. զի ոչ ես տեսեալ եւ ոչ գիտացեալ
 զհայր քո տառապեալ, որ գանկատ գրես յանոպայից: